

[Jørgen Gram.]

Hvis England forlangte, at vi skulde handle med det i Forholdet 1:1, som Tyskland gør det, hvad saa?

Er det en Maade at optræde paa? Det synes mig, at dette at give Anvisning paa, at saadan kunde England gøre, nok kunde give Anledning til Bebrejdelser. England handler ikke med noget Land i Verden i Forholdet 1:1. Naar vi er kommet saa højt op med vore Indkøb i England, som vi er, saa at vi i Dag er oppe paa Forholdet 2:1, som den højtærede Udenrigsminister sagde i Gaar — efter mine Oplysninger er vi i hvert Fald omkring ved 60 pCt. —, saa har vi det samme Handelsforhold over for England som den øvrige Verden. Naar dette Handelsforhold er til Stede, og med Opfyldelsen af den Handelstraktat, vi har, maa der være en naturlig Basis for fra Udenrigsministerens Side at sige: Selvfølgelig vil vi holde Handelstraktaten, men vi maa dog have Ret til ogsaa at eksportere til andre Lande.

Der er afgjort ingen Basis for Bebrejdelser, hverken mod mig eller mine Partifæller eller vor Presse, for der bliver fra vor Side altid først og sidst sagt, at Handelstraktaten med England skal naturligvis holdes, og det kan vi ogsaa godt forpligte os til at gøre i Fremtiden, naar disse Ting omtales.

Den højtærede Udenrigsminister siger, at nu er vi næsten saa højt oppe, hvad Salget til Tyskland angaar, som da vi var højest, i 1929. Men det er jo ikke den rette Maalestok: Den Afgrødeforøgelse, vi har fra Aar til Aar, og som andrager for ca. 20 Mill. Kr., og som, hvis vi omsætter den til forædlede Produkter, der skal sælges i Udlandet, i sig selv bliver en Værdi af 30 Mill. Kr., vil medføre, at vi stadig maa forøge vore Salgsønsker. En saadan Forøgelse vilde i den Aarrække af 6—7 Aar, der er gaaet siden Valutacentralens Indførelse, have betinget, at vi i Dag maatte have en meget større Udførsel — en Udførsel, som vi ogsaa kan præstere. Den højtærede Udenrigsminister lægger sig saa at sige fast paa, at nu er vi saa højt oppe, at det maa være det naturlige Punkt for vor Udførsel, men det kan det danske Landbrug afgjort ikke gaa med til.

Den højtærede Udenrigsminister siger, at hvis der skal ske en Ændring, hvorefter vi skal efterkomme de Køb — og det kan vi spørge Grosserer-Societetet om —, som faktisk til enhver Tid er til Stede baade over for England og Tyskland, vilde det fuldkommen forrykke det Grundlag,

der i Dag eksisterer med Hensyn til Produktionen. Jeg skal dertil sige, at dette Grundlag anser vort Parti ikke for det naturlige, idet der i den nuværende Produktion er en ret stor Del, der ikke blot er beskyttet ved den almindelige ret høje danske Told, men ogsaa ved den Importregulering, som giver et ganske uberegneligt Tillæg til Tolden.

Vi maa derfor afgjort holde for, at naar vi hele Tiden — jeg kan tage mine egne Udtalelser fra Finanslovsforslagets Behandling med — begynder vore Udtalelser med at sige, at Handelstraktaten med England skal overholdes, og naar vi i øvrigt fremhæver de officielle Tal, som naturligvis er tilgængelige baade for England og Tyskland, har vi ud fra den almindelige Udvikling Ret til at komme med vore Betragtninger om, at man skal og bør give de Muligheder for Udførsel af Varer, som nu engang er til Stede. Naar vi henvender os til Handelen, til Købmænd og Importører rundt omkring, kan vi faa det ene Eksempel efter det andet paa, at der er Ønsker om at købe de Varer, vi skal bruge, baade i det ene og det andet Land blandt dem, der kan og vil aftage vore Varer.

Udenrigsministeren (P. Munch): Over for det ærede Medlem Hr. Jørgen Grams Bemærkninger med Hensyn til Tysklands Udførsel til Danmark i 1929 paa 596 Mill. Kr. gælder ikke blot det, som nu er blevet anført af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, men tillige, at af disse Varer er en meget stor Del Transitvarer: Korn, Foderstoffer og andet saadant, som overhovedet ikke indgaar i Handelen nu. Korn og Foderstoffer er der ikke Tale om, at Tyskland kan sælge. Transitvarerne udgør den meget store Part af Nedgangen fra 1931—1937-38 — alene disse Varer er gaaet ned med saadant noget som 90 Mill. Kr. Naar det ærede Medlem ikke fæster Opmærksomheden derpaa, faar han et fuldstændig urigtigt Billede af vor Indførsel fra Tyskland. I Overenskomsterne med Tyskland tages kun Hensyn til Indførsel fra Tyskland af rent tyske Varer — intet andet.

Den samme Misforstaaelse gør sig gældende hos det ærede Medlem, naar han nævner 60 pCt. for Handelsforholdet til England. Dette kan man komme til, naar man regner med alle Varer, som indføres fra England i Forhold til vor Udførsel; men en meget stor Del deraf er Transitvarer, som ikke gaar ind i den engelske Bevidsthed som noget, der kan tillægges afgørende